Lietas Nr. C33418114
Lietas arhīva Nr. C-1055-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā 2016.gada 15.martā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā: tiesnese Inta Marnauza, ar sekretāri Līgu Locovu izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu UAB „GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā, reģistrācijas Nr.40103208983, maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 21.maijā UAB „GELVORA" (turpmāk tekstā – prasītāja) iesniedza Rīgas rajona tiesā maza apmēra prasības pieteikumu pret /pers. A/ (turpmāk tekstā – atbildētājs) par naudas piedziņu 2705.07 *euro* apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 32.[1]pantu, civillieta ātrākas izskatīšanas nodrošināšanai ar Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas D.Vilsones 2014.gada 6.oktobra rezolūciju nodota izskatīšanai Ludzas rajona tiesai (pēc reorganizācijas – Rēzeknes tiesa Ludzā) un lieta pieņemta tiesneses tiesvedībā, par ko pusēm paziņots 2014.gada 3.novembrī (lietas 66.lapa).

Prasībā prasītāja norādīja, ka 2008.gada 22.septembrī AS "GE Money" (nosaukums mainīts uz AS GE /pers. B/") (turpmāk – Cedents Nr.1) ar atbildētāju noslēdza aizdevuma līgumu Nr.1121755472 (turpmāk — Līgums Nr.1) saskaņā ar kuru atbildētājam tika aizdots LVL 800.00 (1138.30 *euro*) uz 36 mēnešiem ar procentu likmi 27% gadā un līgumsodu 10% apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas.

Atbildētājs no Līguma Nr.1 noslēgšanas dienas maksājumus veica saskaņā ar Līgumu Nr.1 noteikto maksājuma grafiku, bet sākot ar 2011.gada jūniju sāka kavēt maksājuma apmaksu (pēdējais maksājums veikts 13.06.2011.) Atbildētājs Cedentam Nr.1 par Līgumu Nr.1 bija atmaksājis aizdevuma pamatsummu 715.28 *euro* apmērā, līgumiskos procentus 525.21 *euro* un līgumsodu 87.04 *euro*.

2011.gada 15.septembrī starp Cedentu Nr.1 un UAB „GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā, tika noslēgts cesijas līgums Nr.1, saskaņā ar kura noteikumiem cedents Nr.1 cedēja prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītājai LVL 317.03 (451.09 *euro*) apmērā, kas sastāv no pamatsummas Ls 297.30 (423.02 *euro*), nenomaksātiem līgumiskajiem procentiem LVL 6.65 (9.46 *euro*) un nenomaksātā līgumsoda LVL 13.08 (18.61 *euro*). Saskaņā ar noslēgto cesijas līgumu, prasītāja ieguva prasījuma tiesības atbildētāja saistībām, ar tiesībām prasīt visus blakus prasījumus. Līdz ar to atzīstams, ka prasītāja ir atbildētāja jaunais kreditors.

Saskaņā ar Līgumā Nr.1 pielīgto maksājumu kārtību, atbildētājam bija pienākums veikt atlikušās aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma lietošanu (jeb līgumisko procentu) atmaksu, veicot regulārus ikmēneša maksājumus. Atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, tādēļ prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja saistību izpildi. Saskaņā ar Līguma Nr.1 punktu 6.1. „Līgums ir spēkā no tā parakstīšanas dienas līdz pilnīgai pušu saistību izpildei". Tā kā aizdevums nav ticis atdots pilnā apmērā, tad uzskatāms, ka tas nav lauzts un ir spēkā esošs.

Līgumiskie procenti aprēķināti par periodu no 28.09.2011. (cesijas līguma spēkā stāšanās diena) līdz 30.04.2014. (parāda aprēķina diena). Prasītāja aprēķināja līgumiskos procentus saskaņā ar Līguma Nr.1 punktu 2.2., kas nosaka, ka par aizdevuma izmantošanu aizņēmējs maksā aizdevējam procentus līdz aizdevuma pilnīgai samaksai saskaņā ar Līgumā noteikto procentu likmi - ja neatmaksātā pamatsumma ir 423.02 *euro*, tad katru mēnesi no šīs summas tiek aprēķināti procenti pēc ikmēneša likmes 2.25% (27% : 24=2.25%).

Prasītāja papildus nav aprēķinājusi līgumsoda apmēru un prasa to tikai tajā apmērā, kāds tas bija cesijas līguma spēkā stāšanas dienā — 18.61 *euro* apmērā.

Līdz ar to, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par Līgumu Nr.1 nesamaksāto aizdevuma pamatsummu 423.02 *euro*, nesamaksātos procentus par aizdevuma lietošanu 309.29 *euro* un līgumsodu 18.61 *euro*.

2010.gada 16.septembrī atbildētājs un aizdevējs AS "Swedbank" (turpmāk — Cedents Nr. 2) noslēdza risinājuma kredīta līgumu (turpmāk - Līgums Nr.2), saskaņā ar kuru atbildētājam tika aizdots 646.11 *euro*, ar procentu likmi 21% gadā, nokavējuma procentiem 0.16% un nokavējuma līgumsoda 0.16%.

Atbildētājs no Līguma Nr.2 noslēgšanas dienas maksājumus veica saskaņā ar Līguma Nr.2 noteikto maksājuma grafiku, bet sākot ar 2011.gada februāri sāka kavēt maksājuma apmaksu (pēdējais maksājums veikts 14.02.2011.) Atbildētājs Cedentam Nr.2 par Līgumu Nr.2 bija atmaksājis aizdevuma pamatsummu 68 *euro* apmērā.

2012.gada 21.martā starp Cedentu Nr. 2 un prasītāju tika noslēgts cesijas līgums Nr. GELV005, saskaņā ar kura noteikumiem Cedents Nr.2 cedēja prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītājai 913.33 *euro* apmērā, kas sastāv no pamatsummas 578.11 *euro*, līgumiskajiem procentiem 280.79 *euro* un aprēķinātā līgumsoda 6.96 *euro*. Saskaņā ar noslēgto cesijas līgumu prasītāja ieguva prasījuma tiesības uz atbildētāja saistībām, ar tiesībām prasīt visus blakus prasījumus. Līdz ar to atzīstams, ka prasītāja ir atbildētāja jaunais kreditors.

Saskaņā ar Līgumā Nr.2 pielīgto maksājumu kārtību, atbildētājam bija pienākums pilnā apmērā veikt aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma lietošanu (jeb līgumisko procentu) atmaksu, veicot regulārus ikmēneša maksājumus. Atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, tādēļ prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja saistību izpildi. Saskaņā ar Līguma Nr. 2 punktu 7.2. „Līgums darbojas līdz pilnīgai tajā noteikto saistību izpildei un ir uzskatāms par izpildītu ar brīdi, kad aizņēmējs ir atmaksājis aizdevumu, procentus, kā arī citus no līguma izrietošos maksājumus. ". Tā kā aizdevums nav ticis atdots pilnā apmērā, tad uzskatāms, ka tas nav lauzts un ir spēkā esošs.

Līgumiskie procenti aprēķināti par periodu no 05.04.2012. (cesijas līguma spēkā stāšanās diena) līdz 30.04.2014. (parāda aprēķina diena). Prasītāja aprēķināja līgumiskos procentus saskaņā ar Līguma Nr.2 punktu 4.1., kas nosaka, ka aizņēmējs maksā aizdevējam procentus no aizdevuma par visu faktisko aizdevuma izmantošanas laiku, kas nozīmē, ka ja neatmaksātā pamatsumma ir 578.11 *euro*, tad katru mēnesi no šīs summas tiek aprēķināti procenti pēc ikmēneša likmes 1.75% (21%: 24=1.75%).

Prasītāja pēc cesijas līguma noslēgšanas par Līgumu Nr.2 papildus nav aprēķinājusi līgumsodu un prasa tikai to līgumsodu, ko pārņēma no Cedenta Nr.2.

Līdz ar to prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par Līgumu Nr.2 nesamaksāto aizdevuma pamatsummu 578.11 *euro*, nesamaksātos procentus par aizdevuma lietošanu 280.79 *euro* un līgumsodu 6.96 *euro*.

2009.gada 14.maijā atbildētājs un aizdevējs SIA "AIZDEVUMS.LV" (turpmāk - Cedents Nr.3) noslēdza kreditēšanas līgumu Nr.UNIOFS-100181-12959-77 (turpmāk — Līgums Nr.3), saskaņā ar kuru atbildētājam tika aizdots LVL 436.00, ar procentu likmi 2.9% mēnesī (no 11.11.2009. procentu likme noteikta 3.00%), līgumsodu 0.5% dienā no neatmaksātās summas, komisijas atlīdzību LVL 36.00 un aizdevuma apkalpošanas maksu LVL 1.00 mēnesī. Saskaņā ar 11.11.2009. vienošanos pie Līguma Nr.3, kopējā atmaksājamā aizdevuma pamatsumma tika noteikta LVL 428.18, procentu likme 3.00% mēnesī un aizdevuma apkalpošanas maksa LVL 1.00 mēnesī; kopā ar līgumiskajiem procentiem kopējā summa, kas atbildētājam bija jāatmaksā Cedentam Nr.3, tika noteikta LVL 741.45 (1054.99 *euro*).

Saskaņā ar Līgumā Nr.3 pielīgto maksājumu kārtību, atbildētājam bija pienākums pilnā apmērā veikt aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma lietošanu (jeb līgumisko procentu) atmaksu, veicot regulārus ikmēneša maksājumus saskaņā ar grafiku. Atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, tādēļ prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja saistību izpildi. Atbildētājs savas no Līguma Nr.3 izrietošās saistības daļēji pildīja līdz 06.05.2011. atmaksājot 385.19 *euro*, kas nozīmē, ka tekošais parāds palika 683.90 *euro*, t.sk. 14.13 *euro* līgumsods. Saskaņā ar Līguma Nr.3 punktu 7.1. „Līgums stājas spēkā ar tā parakstīšanas dienu un darbojas līdz pilnīgai saistību izpildei". Tā kā aizdevums nav ticis atdots pilnā apmērā, tad uzskatāms, ka tas nav lauzts un ir spēkā esošs.

2013.gada 28.decembrī starp Cedentu Nr.3 un prasītāju tika noslēgts cesijas līgums Nr.13-15-95/JL, saskaņā ar kura noteikumiem Cedents Nr.3 cedēja prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītājai LVL 323.39 (460.20 *euro*) apmērā, kas ir pamatsummas parāds kopā ar komisijas atlīdzību par aizdevuma piešķiršanu. Saskaņā ar noslēgto cesijas līgumu prasītāja ieguva prasījuma tiesības uz atbildētāja saistībām, ar tiesībām prasīt visus blakus prasījumus. Līdz ar to atzīstams, ka prasītāja ir atbildētāja jaunais kreditors.

Prasītāja norāda, ka uz 30.04.2014. atbildētāja parāda summa par Līguma Nr. 3 neizpildi ir 1122.37 *euro*, kas veidojas no kavētajiem ikmēneša maksājumiem 683.90 *euro* un līgumsoda 438.47 *euro*. Savukārt kavēto ik mēnešu maksājums 683.90 *euro* veidojas no neatmaksātās pamatsummas 438.47 *euro*, līgumiskajiem procentiem 189.62 *euro*, komisijas atlīdzības par aizdevuma piešķiršanu 21.73 un aizdevuma apkalpošanas maksas 34.08 *euro*. Ņemot vērā, ka aprēķinātais līgumsods 3060.74 *euro* pārsniedz neatmaksātās pamatsummas apmēru, tad prasītāja ievērojot samērīguma principu, samazina līgumsoda apmēru, nosakot to neatmaksātās pamatsummas apmērā 438.47 *euro*.

Līdz ar to prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par Līgumu Nr.3 nesamaksāto aizdevuma pamatsummu 460.20 *euro* (pamatsumma 438.47 *euro* un komisija par aizdevuma piešķiršanu 21.73 *euro*), neatmaksātos procentus par aizdevuma lietošanu 189.62 *euro*, līgumsodu 438.47 *euro*.

Prasītāja lūdz noteikt tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no neatmaksātās parāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei un piedzīt no atbildētāja tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1469., 1472., 1511., 1548., 1579., 1587., 1651., 1652.panta otrās daļas 3.punktu, 1661., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1770., 1773., 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946., 2021.pantiem.

2014.gada 20.oktobrī tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kur atbildētājs norādīja, ka prasību neatzīst, lūdza tiesu iztiesāt lietu mutvārdu procesā (lietas 62.-63.lapa).

2015.gada 15.maijā tiesā saņemts prasītājas pieteikums par puses aizstāšanu, aizstājot prasītāju UAB "GELVORA" ar SIA "GELVORA" (lietas 80.lapa).

2015.gada 26.maijā tiesā saņemts atbildētāja papildus paskaidrojums, kur atbildētājs norāda, ka vienā tiesas sēdē nav iespējams izskatīt strīdu, kas izriet no trīs dažādiem līgumiem, vienlaikus norāda, ka termiņš paskaidrojumu sniegšanai 30 dienas bija nepietiekošs, jo prasība celta par trijām dažādām lietām. Atbildētājs norāda, ka prasības pieteikumā ir

acīmredzamas aprēķinu un valūtu konvertāciju kļūdas, kuras maina gan galvenā parāda, gan nolīgto procentu summu apjomu, gan arī valsts nodevas apmēru.

Atbildētājs informē tiesu, ka attiecībā uz līgumu Nr.1 telefonsarunā ar prasītāju tika piedāvāta iespēja slēgt mutisku vienošanos pa telefonu, taču šādam variantam atbildētājs nepiekrita, jo šādas vienošanās pastāvēšanu būtu neiespējami pierādīt, kā arī negarantētu, ka pēc maksājumu veikšanas parāds tiešām tiktu dzēsts. Iespēju slēgt rakstisku vienošanos UAB „Gelvora" telefona operators kategoriski noraidīja, norādot, ka uzņēmuma politika šādu iespēju neparedzot.

Atbildētājs norāda, ka 2012.gada 12.decembrī vērsās rakstiski pie prasītājas, sūtot e-pastu ar piedāvājumu pie UAB „Gelvora" parādu piedziņas speciālista. Tika piedāvāts sastādīt maksājuma plānu, par kuru informāciju varēja iegūt tikai telefoniski, jo uz e-pastā uzdoto jautājumu atbilde netika sniegta. Tika noskaidrots, ka maksājuma plānam nepastāv nekādu nosacījumu, respektīvi, ja atbildētājs veiktu maksājumus, tas negarantētu, ka parāda summa paliktu konstanta un nemainītos. Atbildētājs neredzēja nekādu juridisku pamatojumu piekrist tik šaubīgam darījumam bez nekādiem nosacījumiem un bez nekādas garantijas, ka parāda summa, procenti un līgumsods nepieaugs maksājumu veikšanas laikā, kā tas būtu, ja tiktu noslēgta rakstiska vienošanās vai līgums par visas summas nomaksu nevis veikt maksājumus LVL 50,00 (71,14 *euro*) apmērā 6 mēnešus nezinot, kāda būs atlikusī summa pēc šiem 6 mēnešiem, vai tā būs pieaugusi vai samazinājusies, vai arī atbildētājs tikai būs apmaksājis līgumsodu, parāda piedziņas izdevumus, tiesu izdevumus un procentus un pamatsumma būs palikusi nemainīga. Atbildētājs savlaicīgi arī vērsās pie AS "GE Capital Latvia" ar piedāvājumu rast risinājumu maksājumu veikšanā, taču diemžēl saņēma atteikumu.

Atbildētājs lūdz tiesu izvērtēt vai aizdevuma līguma Nr.1121755472 5.1.punkts, kurā noteikts līgumsods 10% apmērā par katru ikmēneša termiņa kavējumu nav vērtējams, kā nesamērīgs līgumsods, jo šāds līgumsods tika piemērots arī gadījumos, kad ikmēneša maksājums bija kavēts tikai 1 dienu. Prasības pieteikumam pievienotajā parāda aprēķinā Nr. 1 ir norādīts, ka līgumsods par aizdevuma pamatsummas atmaksu un procentu maksājuma kavējumu ir 6% gadā. Līgumā Nr.1121755472 šāda norma nav noteikta.

Atbildētājs norāda, ka parāda aprēķinā Nr.1 ir nepareizi aprēķināti procenti, jo aizdevuma līgumā Nr.1121755472 nav noteiks, ka procenti tiek aprēķināti par kalendāro dienu skaitu attiecīgajā mēnesī. Tas ir redzams arī aizdevuma līguma Nr.1121755472 maksājuma grafika procentu maksājumu ailē, ka procenti ir aprēķināti, pieņemot, ka mēnesī ir 30 dienas nevis rēķinot par konkrētā mēneša dienu skaitu, kā to ir darījusi prasītāja. Kārtējais pierādījums tam kādā veidā prasītāja manipulē ar skaitļiem, lai pieprasītu samaksāt lielāku summu, nekā to nosaka aizdevuma līgums (lietas 88.-94.lapa).

Attiecībā uz līgumu Nr.2, kas noslēgta starp atbildētāju un AS "Swedbank", atbildētājs norāda, ka aizdevuma lietošanas procenti aprēķināti nepareizi, jo līguma noteikumi paredz procentus aprēķināt, ņemot par pamatu, ka gadā ir 360 dienas, savukārt prasītāja aprēķināja aizdevuma lietošanas procentus pieņemot, ka gadā ir 365 dienas. Vienlaikus atbildētājs norāda uz prasītājas pārrakstīšanās kļūdām rēķinot mēneša procentu likmi, attiecīgi gada procentu likme 21% tika dalīta ar 24 nevis 12 mēnešiem, kā to būtu pareizi darīt (lietas 92.lapa).

Atbildētājs norāda, ka par SIA „Aizdevums.lv" līgumu Nr.UNIOFS-100181-12959-77 (Līgums Nr.3) prasītāja norādīja, ka līgumsods par parādu ir 438.47 *euro*, taču vēl 2014.gada 14.janvārī UAB "Gelvora" ir nosūtījusi atbildētājam paziņojumu, kurā ir norādīts līgumsods 683.90 *euro* apmērā. 2014.gada 31.marta paziņojumā arī ir norādīta līgumsoda summa 683.90 *euro* apmērā, kas ievērojami pārsniedz parāda pamatsummu. Nav ņemts vērā 2013.gada 30.janvārī pasludinātais Augstākās tiesas Senāta spriedums civillietā Nr. SKC-644/2013, kas nosaka ierobežojumus pielīgto procentu un līgumsoda aprēķināšanai un piedziņai atbilstoši līguma nosacījumiem pēc līguma laušanas. Paziņojumā arī nav norādīts, ka prasītāja piedāvātu

kādu iespēju līgumsodu samazināt līdz saprātīgam apmēram, savukārt 2014.gada 4.jūnija atsūtītajā paziņojumā jau līgumsoda summa ir samazināta uz 438.47 *euro*, taču jau ir norādīta prasība apmaksāt arī tiesu izdevumus, lai gan paziņojumā nav norādīts fakts, ka prasītāja iesniedza tiesā prasības pieteikumu, ne arī atsauce uz tiesas spriedumu, kurš uzliktu par pamatu apmaksāt brīdinājumā norādītos tiesas izdevumus. Procentu parāds arī neizskaidrojamā veidā ir samazinājies no 223.76 *euro* (14.01.2014. sūtītajā atgādinājumā) uz 189.62 *euro* (04.06.2014. sūtītajā atgādinājumā). Pēc prasības pieteikumam pievienotā parāda aprēķina Nr.3 tā arī netop skaidrs, kādā veidā ir tikusi aprēķināta procentu summa 189.62 *euro* apmērā un kāpēc šī summa nesaskan ar 14.01.2014. sūtītajā atgādinājumā norādīto.

Atbildētājs uzskata, ka šajā gadījumā prasītāja apzināti maldināja par patieso parāda apmēru, kā arī prasīja maksājumus, kurus atbildētājam nav pienākuma apmaksāt, līdz ar to, ja parādniekam ir pamatotas šaubas par parāda apmēru, nokavējums vairs nepastāv un līgumsoda un procentu aprēķināšana apstājas. Pie šādiem apstākļiem atbildētājs neuzskata, ka viņam bija pienākums veikt jebkādus maksājumus uz prasītājas bankas kontu, ja pastāv šaubas par parāda apmēru vai tā aprēķināšanas pareizību. Civillikuma 1656.pants noteic, ka parādnieks nav nokavējis parāda apmaksu, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu par saistībām, kuru izpildi no viņa prasa, vai par to apmēru. Atbildētājs informē tiesu, ka prasītāja un SIA „Aizdevums.lv" no 11.11.2011. līdz pat 2014.gada 14.janvārim nav nosūtījuši nevienu brīdinājumu vai atgādinājumu, kā arī nav vērsušies ar prasības pieteikumu tiesā. Atbildētājs vērš tiesas uzmanību, ka 2011.gada 11.novembra sūtītajā atgādinājumā pamatsumma ir norādīta ievērojami lielāka par līgumā Nr.UNIOFS-100181-12959-77/1 norādīto pamatsummu. Saskaņā ar definīciju „pamatsumma" ir naudas summa, kas ir aizdota, aizņemta vai investēta un no kuras tiek aprēķināti procenti.

Atbildētājs vērš tiesas uzmanību, ka prasītāja līgumsodu (nokavējuma naudu) ir aprēķinājusi par vairāk nekā četriem gadiem (no 10.09.2009. līdz 30.04.2014.), kas neatbilst Civillikuma 1.pantam par tiesību izlietošanu un pienākumu pildīšanu pēc labas ticības, jo kreditoram bija tiesības vērsties tiesā savlaicīgāk, lai piedzītu nesamaksāto parādu. Prasītāja arī nepareizi aprēķināja parāda pamatsummu, jo LVL 323.39 konvertējot *eiro* valūtā ir 460.14 *euro* nevis 460.20 *euro*, kā ir norādīts precizētajā prasības pieteikumā, turklāt Cesijas līgumā 13-15-95/JL norādītā pamatsumma jau ir aprēķināta kopā ar aizdevuma piešķiršanas komisijas maksu līdz ar to nav saprotams, kāpēc šī komisijas maksa vēl tiek atsevišķi izdalīta. Saskaņā ar Civillikuma 1807.pantu „Parādnieka stāvoklis ar cesiju nedrīkst pasliktināties, kādēļ cesionārs, ja viņam personīgi pieder kādas priekšrocības pret parādnieku, nedrīkst tās izlietot" (lietas 88.-90.lapa).

Atbildētājs vērš arī tiesas uzmanību uz to, ka prasītājas vēstulei 25.04.2014. Nr.791/GFL-2014 pievienotajā cesijas līguma Nr. 13-15-95/JL pielikuma kopijā ir norādītas arī procentu un līgumsoda summas. Tiesai iesniegtajā cesijas līguma Nr. 13-15-95/JL pielikuma kopijā neuzrādās šīs summas, kas rada aizdomas, ka prasītāja ir apzināti viltojusi dokumentus ar mērķi iekasēt no atbildētāja lielāku summu, nekā ir patiesais parāda apmērs, līdz ar to atbildētājs lūdz tiesu noraidīt prasību par līgumsoda 438,47 *euro* un nesamaksāto procentu par aizdevuma lietošanu 189.62 *euro* apmērā piedziņu.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis uz pilnvaras pamata prasību uzturēja pēc tajā norādītiem pamatiem, atkārtoja prasības pieteikumā norādītos apstākļus, kā arī uzturēja lūgumu par puses aizstāšanu. Papildus paskaidroja, ka uzskata, ka prasība būtu apmierināma pilnā apmērā ņemot vērā prasības pieteikumā minētos argumentus, kā arī ņemot vērā lietā iesniegtos pierādījumus, tajā skaitā, parāda summas aprēķinus. Prasītāja parāda summas, tajā skaitā, procentus un līgumsodus ir aprēķinājusi saskaņā ar Aizdevuma līgumā noteiktajām procentu likmēm. Atbildētāja tiesai sniegtajos paskaidrojumos norādītie iebildumi ir nepamatoti. Prasītājas pārstāvis norāda, ka nav pamatoti atbildētāja izteiktie iebildumi par to, ka Aizdevuma līgumi ir lauzti. Prasītāja norāda, ka Aizdevuma līgumi nav lauzti, prasītāja nav atkāpusies no Aizdevuma līgumiem, līdz ar to tie ir spēkā esoši. Atbildētājs ir izteicis iebildumu, bet viņš nav iesniedzis nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, ka parāda summai vajadzētu būt mazākai vai, ka viņš ir veicis kādus maksājumus. Ņemot vērā minēto, prasītāja uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, nav ziņu par viņa neierašanās iemesliem, tiesas pavēsti atbildētājs ir saņēmis (lietas 150.lapa). Tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 209., 210.pantā paredzētos lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus un uzskata par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītājas pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi rakstveida pierādījumus, tiesa secina, ka prasība apmierināma daļēji.

[1.līgums] No lietas materiāliem redzams, ka 2008.gada 22.septembrī atbildētājs un AS "Ge Money" noslēdza aizdevuma līgumu, vienojoties, ka atbildētājam tika izsniegts aizdevums LVL 800.00 uz 36 mēnešiem ar 27 % procentu likmi no atlikuma gadā (lietas 10.lapa).

Iepriekš minēto līgumu ir parakstījušas abas puses. Atbilstoši aizdevuma līguma nosacījumiem aizņēmējs piekrita, ka aizdevums tiks izsniegts, pārskaitot starpību starp aizdevuma pamatsummu un ieturēto komisijas maksu uz aizņēmēja iesniegumā norādīto norēķinu kontu (lietas 10.lapa).

Saskaņā ar noslēgto līgumu atbildētājs apņēmās atmaksāt aizdevējam pamatparādu LVL 800.00, procentu maksājumus LVL 375.77, kopā LVL 1175.77.

Ar 2011.gada 15.septembra cesijas līgumu prasītāja pārņēma atbildētāja saistības no AS "Ge Money" - pamatparādu LVL 297.30, nenomaksātos kredīta procentus LVL 6.65 un nenomaksāto soda naudu LVL 13.08 (lietas 14.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs aizdevuma pamatsummu ir saņēmis, tostarp atbildētājs savos paskaidrojumos neapstrīd aizdevuma līguma Nr.1 pamatparādu un savu pienākumu to maksāt, vienlaikus norādot, ka nekādi maksājumi netika veikti par šo līgumu sakarā ar to, ka prasītāja sāka uzrēķināt papildus nesamērīgas un izdomātas parāda summas (lietas 91.lapa).

Tādējādi tiesa konstatē, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenama neatmaksātā parāda aizdevuma pamatsumma LVL 297.30 jeb 423.02 *euro*, kas apstiprinās ar parāda aprēķinu Nr.1 (lietas 11.lapa), veikto maksājumu pārskatu (lietas 12.lapa) un cesijas līguma pielikumu (lietas 14.lapa), jo atbilstoši Civillikuma 1934.pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

No cesija līguma pielikuma redzams, ka prasītāja pārņēma un lūdz piedzīt no atbildētāja nenomaksātos kredīta procentus LVL 6.65 jeb 9.46 *euro* (lietas 14.lapa). Vienlaikus prasītāja atbilstoši noslēgtā līguma nosacījumiem pēc cesijas līguma noslēgšanas turpināja aprēķināt aizdevuma lietošanas procentus no atlikuma gadā 27.00 % (lietas 10.lapa).

Tiesa secina, ka atbilstoši līguma 6.1.punktam līgums ir spēkā un samaksas termiņa iestāšanās nevarētu nozīmēt, ka turpmāk atbildētājs var lietot svešu kapitālu bezmaksas.

Atbilstoši Civillikuma 1753., 1756. un 1757.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Tiesa konstatē, ka aizdevuma līgums Nr.1 paredz atbildētāja pienākumu maksāt procentus, kā arī ir noteikts to apmērs.

Tādēļ tiesa uzskata, ka prasītāja pamatoti turpināja aprēķināt aizdevuma lietošanas procentus 27% apmērā, kā to paredz līguma nosacījumi.

Atbildētājs paskaidrojumos norāda, ka nepiekrīt aizdevuma lietošanas procentu aprēķinam. Tiesa konstatē un no parāda aprēķina redzams, ka prasītāja aprēķināja un lūdz piedzīt aizdevuma lietošanas procentus kopumā par 945 dienām, tādējādi, rēķinot, ka gada likme ir 27% dalot to ar 365 naudas izteiksmē aizdevuma lietošanas procenti ir 0.31 *euro* dienā (0.074% no 423.02 *euro*). Attiecīgi par prasītājas parāda aprēķinā norādīto periodu atbildētājam būtu jāaprēķina aizdevuma lietošanas procenti 292.95 *euro* apmērā, pierēķinot ar cesijas līgumu pārņemtos iepriekš nenomaksātos aizdevuma lietošanas procentus 9.46 *euro* apmērā.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami aizdevuma lietošanas procenti, kas aprēķināti līdz 2014.gada 30.aprīlim kopā ar pārņemtajiem ar cesijas līgumu procentiem 302.41 *euro*.

No cesija līguma pielikuma redzams, ka prasītāja pārņēma un lūdz piedzīt no atbildētāja nenomaksāto soda naudu LVL 13.08 jeb 18.61 *euro* (lietas 14.lapa).

Atbildētājs savos paskaidrojumos lūdz tiesu izvērtēt, vai aizdevuma līguma 5.1.punktā paredzētais līgumsods nav atzīstams par nesamērīgu (lietas 90.lapa).

Atbilstoši Civillikuma 1716.pantam līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Tiesa konstatē, ka noslēgtā aizdevuma līguma nosacījumi paredz līgumsoda apmēru.

No lietas materiāliem pievienotā atbildētāja veikto maksājumu pārskata (lietas 12.lapa) redzams, ka kopumā par minētā līguma saistību savlaicīgu nepildīšanu atbildētājam aprēķināts līgumsods 105.65 *euro* apmērā, kas nepārsniedz 10% no pamatparāda. Ņemot vērā Civillikuma grozījumus par līgumsoda apmēru, kas stājušies spēkā 2014.gada 1.janvārī, lai gan līgumsods aprēķināts pirms tam, kopsakarā ar atbildētāja attieksmi pret savu pienākumu pildīšanu ar uzņemtajām saistībām, tiesa uzskata aprēķināto līgumsodu par atbilstošu spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama aprēķinātā, pārņemtā un nenomaksātā līgumsoda daļa 18.61 *euro* apmērā.

[2.līgums] No lietas materiāliem pievienotā 2010.gada 16.septembra aizdevuma līguma starp AS "Swedbank" un atbildētāju (lietas 15.lapa) redzams, ka atbildētājam tika izsniegts aizdevums 646.11 *euro* apmērā līdz 2013.gada 9.septembrim ar procentu likmi 21 %, nokavējuma procentiem 0.16% un nokavējuma līgumsodu 0.16%. Ar līguma nosacījumiem atbildētājs ir iepazinies, apliecinot to ar savu parakstu (lietas 15.lapa).

Kā norāda prasītāja, atbildētājs sākot ar 2011.gada februāri sāka kavēt maksājuma apmaksu (pēdējais maksājums veikts 14.02.2011.) Atbildētājs Cedentam Nr.2 par Līgumu Nr.2 bija atmaksājis aizdevuma pamatsummu 68 *euro* apmērā.

2012.gada 21.martā starp Cedentu Nr. 2 un prasītāju tika noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kura noteikumiem Cedents Nr.2 cedēja prasījuma tiesības pret atbildētāju prasītājai. No cesijas pielikuma redzams, ka uz cesijas līguma noslēgšanas brīdi, aizdevuma līguma samaksas termiņam vēl neiestājoties, atbildētāja aizdevuma neatmaksātā pamatsumma bija 578.11 *euro*, līgumisko procentu parāds 26.18 *euro*, soda nauda par pamatsummu 302.07 *euro*, soda nauda par kredītprocentiem 6.96 *euro* (lietas 19.-20.lapa).

Saskaņā ar noslēgto cesijas līgumu un to, ka no līguma cedents nebija atkāpies, prasītāja ieguva prasījuma tiesības uz atbildētāja saistībām, ar tiesībām prasīt visus blakus prasījumus, tostarp aprēķināt līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu kā atbildētāja jaunais kreditors.

Lietā nav strīda par to, ka neatmaksātās aizdevuma pamatsummas apmērs ir 578.11 *euro*, tas izriet no atbildētāja paskaidrojumiem un apstiprinās ar cesijas līguma pielikumu (lietas 20.lapa) un parāda aprēķinu (lietas 16.lapa), tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai jāpiedzen neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 578.11 *euro*, jo atbilstoši Civillikuma 1934.pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Prasītāja pārņēma ar cesijas līgumu aizdevuma lietošanas procentu parādu 26.18 *euro* apmērā un kopš cesijas līguma turpināja aprēķināt aizdevuma lietošanas procentus atbilstoši līgumā paredzētajai gada procentu likmei 21%.

Atbildētājs paskaidrojumos norāda, ka saskaņā ar noslēgtā līguma 4.5.punktu kredīta procenti tiek aprēķināti, pieņemot, ka gadā ir 360 dienas, taču prasītāja aprēķināja procentus, pieņemot, ka gadā ir 365 dienas (lietas 92.lapa).

Tiesa konstatē, ka Kredītiestāžu likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 2015.gada 3.jūnijam, paredzēja, ka procentu likmes lielumu un procentu maksāšanas kārtību nosaka līgumā, kredītiestādei ar klientu savstarpēji vienojoties (69. pants). Ja līgumā nav noteikts citādi, par procentu aprēķināšanas laikposmu tiek pieņemts izsniegtā kredīta vai noguldījuma kalendāro dienu skaits. Šo aprēķinu pamatā ir gads, kurā nosacīti ir 360 dienas (70. pants). Taču šāds tiesiskais regulējums bija netaisnīgs un kredītņēmējus diskriminējošs. Likumā paredzot iespēju pusēm vienoties par gada ilgumu, kas atšķiras no kalendārā gada ilguma, vai arī norādot, ka aprēķinos izmantotajā gadā nosacīti ir 360 dienas, kredītiestādes apslēptā veidā palielināja atlīdzības apmēru, kas jāmaksā kredītņēmējiem par aizdevumu izmantošanu. Kredītiestādes aprēķināja kredītprocentus par katru dienu, pieņemot, ka gadā ir 360 dienas, savukārt kredītņēmējiem maksājumi tika aprēķināti par katru kredīta izmantošanas kalendāro dienu, proti – 365 vai 366 dienām gadā. Atzīstot, ka dienas procenta likme ir 1/360 no gada procenta likmes un iekasējot to par 365 vai 366 dienām, līguma fiksētā gada procenta likme faktiski tika palielināta 1,0138 reizes, bet garajā gadā - 1,0166 reizes (2015.gada 7.maija likumprojekta "Grozījumi Kredītiestāžu likumā" anotācija). Tādējādi tiesa uzskata, ka prasītājas aprēķinātie aizdevuma lietošanas procenti ir labvēlīgāki nekā to paredzēja aizdevuma līgums un atbilst šobrīd spēkā esošajam Kredītiestāžu likumam, jo Kredītiestāžu likuma 70.pants ir izslēgts.

Atbilstoši Civillikuma 1753., 1756. un 1757.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Tiesa konstatē, ka aizdevuma līgums Nr.2 paredz atbildētāja pienākumu maksāt procentus, kā arī ir noteikts to apmērs. Tiesai nav šaubu par aizdevuma lietošanas procentu aprēķinu un no atbildētāja piedzenami ar cesijas līgumu pārņemtie un pēc cesijas līguma aprēķinātie līdz 2014.gada 30.aprīlim aizdevuma lietošanas procenti kopumā 280.79 *euro* apmērā, jo atbilstoši līguma 7.2.punktam līgums ir spēkā līdz pilnīgai saistību izpildei un samaksas termiņa iestāšanās nevarētu nozīmēt, ka atbildētājs svešu kapitālu var turpmāk lietot bezmaksas.

Prasītāja ar cesijas līgumu pārņēma un lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu 6.96 *euro* apmērā. Atbilstoši Civillikuma 1716.pantam līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu

izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Tiesa konstatē, ka noslēgtais līgums paredzēja kreditoram aprēķināt to, vienlaikus atbildētājs paskaidrojumos nenoliedz, ka maksājumi ir kavēti. Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams līgumsods 6.96 *euro* apmērā.

[3.līgums] No lietas materiāliem ir redzams, ka 2009.gada 14.maijā atbildētājs un SIA "Aizdevums.lv" noslēdza kreditēšanas līgumu, vienojoties, ka atbildētājam tiek izsniegts aizdevums LVL 400 apmērā, paredzot komisijas atlīdzību par aizdevuma piešķiršanu LVL 36.00 un paredzot, ka aizdevuma summa ir LVL 436.00, tādējādi komisijas atlīdzību par aizdevuma piešķiršanu iekļaujot aizdevuma pamatsummā. Puses vienojās par aizdevuma procentu ikmēneša likmi 2.90 % apmērā un maksu par aizdevuma apkalpošanu LVL 1.00 mēnesī. Līguma 3.1.punkts paredz atbildētāja pienākumu atmaksāt aizdevumu pilnībā līdz 2010.gada 25.novembrim. Atbildētājs ar līguma nosacījumiem ir iepazinies, apliecinot to ar savu parakstu (lietas 21.lapa).

2009.gada 11.novembrī atbildētājs ar SIA "Aizdevums.lv" noslēdza vienošanos par nokavēto maksājumu kapitalizāciju un aizdevuma atmaksas termiņa grozījumiem. Puses vienojās par aizdevuma atmaksas termiņa pagarinājumu līdz 2012.gada 10.novembrim. No noslēgtās vienošanās satura redzams, ka atbildētāja neizpildītās saistības uz vienošanās parakstīšanas dienu ir: nokavētie aizdevuma procentu maksājumi LVL 31.09; nokavētie maksājumi par aizdevuma lietošanu LVL 3.00; aprēķinātais līgumsods par maksājuma termiņa kavējumu LVL 16.18; nokavētie aizdevuma pamatsummas maksājumi LVL 97.29; atbildētāja saistības, kurām vēl nav iestājies termiņš ir aizdevuma pamatsumma LVL 280.62; tādējādi noslēgtā vienošanās paredz, ka aizdevuma pamatsummu veido šādas saistības no 2009.gada 14.maija līguma: aizdevuma pamatsumma LVL 97.29 (kurai jau iestājies samaksas termiņš) un aizdevuma pamatsumma LVL 280.62 (kurai nav iestājies samaksas termiņš), nokavētie aizdevuma procentu maksājumi LVL 31.09; nokavētie maksājumi par aizdevuma lietošanu LVL 3.00; aprēķinātais līgumsods par maksājuma termiņa kavējumu LVL 16.18.

Ar 2009.gada 11.novembra vienošanos atbildētājs apņēmās līdz 2012.gada 10.novembrim atmaksāt aizdevuma pamatsummu LVL 428.18, maksu par aizdevuma izmantošanu LVL 277.27, maksu par aizdevuma apkalpošanu LVL 36.00, kopā LVL 741.45. Ar vienošanās nosacījumiem un atmaksas grafiku atbildētājs bija iepazinies, apliecinot to ar savu parakstu (lietas 22.lapa).

2013.gada 28.decembrī prasītāja no SIA "Aizdevums.lv" ar cesiju pārņēma atbildētāja augstākminēto parādu pēc 2009.gada 14.maija kreditēšanas līguma un 2009.gada 11.novembra noslēgtās vienošanās pie kreditēšanas līguma (lietas 24.lapa).

Lietas materiāliem ir pievienoti divi izraksti no pielikuma Nr.1 Cesijas līgumam Nr.13-15-95/JL, kas ir savstarpējā pretrunā attiecībā uz pārņemtā parāda apmēru (lietas 25., 146.lapa), uz ko bija norādījis arī atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos. Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis uzrādīja tiesai dokumentu oriģinālus, no kā izriet, ka prasītāja pārņēma atbildētāja parādu no SIA "Aizdevums.lv" šādā apmērā: pamatparāds LVL 323.39, parāda procenti LVL 157.26, līgumsods LVL 480.65 (lietas 146.lapa).

Prasītāja no atbildētāja lūdz piedzīt nesamaksāto aizdevuma pamatsummu 460.20 *euro*, ko veido pamatsumma 438.47 *euro* un komisijas atlīdzība par aizdevuma piešķiršanu 21.73 *euro*, nesamaksātos procentus par aizdevuma lietošanu 189.62 *euro* un līgumsodu 438.47 *euro*.

No parāda aprēķina redzams, ka atbildētājs pēc cesijas līguma noslēgšanas maksājumus nav veicis (lietas 23.lapa), tādējādi tiesai nerodas šaubas par pamatparāda summas piedziņas pamatotību LVL 323.39 jeb 460.14 *euro* apmērā, jo tieši šāda pamatparāda summa ir pārņemta ar cesijas līgumu (lietas 146.lapa). Atbilstoši Civillikuma 1934.pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Aizdevuma lietošanas procenti ar cesijas līgumu tika pārņemti LVL 157.26 jeb 223.76 *euro* apmērā (lietas 146.lapa), taču prasītāja lūdz tos piedzīt 189.62 *euro* apmērā (lietas 38.-40.lapa). Kā paskaidroja tiesas sēdē prasītājas pārstāvis, prasītāja labprātīgi samazināja aizdevuma lietošanas procentus līdz 189.62 *euro*. Tiesa uzskata, ka šāda prasītāja rīcība nepasliktina atbildētāja stāvokli.

Atbilstoši Civillikuma 1753., 1756. un 1757.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Tiesa konstatē, ka aizdevuma līgums Nr.3 paredz atbildētāja pienākumu maksāt procentus, kā arī ir noteikts to apmērs. Līdz ar to ir pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai aizdevuma lietošanas procentus prasītājas lūgtajā apmērā, t.i. 189.62 *euro*.

Prasītāja ar cesijas līgumu pārņēma līgumsodu LVL 480.65 jeb 683.90 *euro* (lietas 146.lapa), taču lūdz to piedzīt 438.47 *euro* apmērā (lietas 38.-40.lapa). Aizdevuma līguma 6.2. un 6.3.punkts paredz atbildētājam pienākumu maksāt līgumsodu 0.5% apmērā par katru nokavēto dienu (lietas 21.lapa).

Civillikuma 1716.pants (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi, Civillikuma 1720.pants paredz tiesības prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts. Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Tiesa konstatē, ka prasītājas tiesības aprēķināt un pieprasīt no atbildētāja līgumsodu ir radusies laika periodā, kad bija spēkā iepriekš minētā Civillikuma 1716.panta redakcija. Tādējādi tiesai šajā lietā ir jāizvērtē vai prasītājas līgumsods ir saprātīgā apmērā, vai tas nav pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai maksājumu, par kura neveikšanu tiek aprēķināts līgumsods.

Tiesa uzskata, ka prasītājas pieprasāmā līgumsoda summa ir jāsamazina.

Nav strīda par to, ka Civillikuma 1717.pants paredz, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam un tā apmēru nosaka līdzēji un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Taču atbilstoši jau stabili noteiktajai tiesu praksei, ir atzīstams, ka līgumsods ir aprobežots arī ar citiem noteikumiem un taisnīguma principu, līdz ar ko tiesai, balstoties uz taisnīguma apziņu un vispārējiem tiesību principiem, ir tiesības pielīgto līgumsodu samazināt.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta Tiesu prakses līgumsodu piemērošanā atziņām, tiesai, vērtējot līgumsoda samērīgumu, jāievēro ekvivalences principa īstenošana, lai izslēgtu pārmērīgu iedzīvošanos uz cita tiesisko attiecību dalībnieka neveiksmju vai neizdarības rēķina.

Līdz ar to saskaņā ar Civillikuma 1657., 1724.[1]pantiem, ievērojot apsvērumu, ka līgumsods nevarētu būt netaisnīga un nesamērīga ienākuma avots kreditoram un tam tikai sekundāri būtu jāskar kreditora materiālās intereses, salīdzinot ar pamatparāda apmēru, tiesa uzskata par iespējamu samazināt līgumsoda apmēru.

Tiesas ieskatā prasītājas lūgtajam līgumsoda apmēram ir izteikti sodošs, nevis zaudējumu atlīdzinošs raksturs, un tā apmērs nav samērots ar vispārējiem taisnīguma un samērīguma principiem, tādējādi, konkrētajā gadījumā radot patērētājam, par kādu atbildētājs atzīstams saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punktu, ekonomiski smagas sekas un būtiski apgrūtinot parāda atmaksu.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka nebūtu taisnīgi pilnībā atbrīvot atbildētāju no līgumsoda, jo tādā gadījumā atbildētājs netiktu motivēts nokārtot savas līgumsaistības atbilstoši noslēgtā līguma noteikumiem, netiktu ievērotas prasītājas tiesības saņemt naudas summu par kavējuma laiku.

Pamatojoties uz augstākminēto tiesa uzskata, ka aprēķinātais līgumsods samazināms un piedzenams no atbildētāja aptuveni 10 % apmērā no pamatparāda – 50 *euro* apmērā, jo līgumsoda apmērs nedrīkst būt tik liels, ka komersants zaudē interesi par līguma izpildi, jo gūst lielāku labumu no līgumsoda piedziņas.

Tiesa atzīst, ka visus aizdevuma līgumus atbildētājs ir parakstījis, tie atbilst Civillikuma 1511. un 1934.pantam, proti, ka līgums ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību. Savukārt ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Atbildētājs saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu aizdevuma līgumus nav apstrīdējis. Līdz ar to bija noslēgtas vienošanās, kas pušu starpā nodibināja saistību tiesības.

Tiesa secina, ka atbildētājs nav ievērojis Civillikuma 1943.panta prasības, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. Atbildētājs noteiktajā termiņā nav atdevis visu parādu atbilstoši katram noslēgtajam līgumam.

Tiesiskā attiecība aizdevuma līgumā ir pušu brīvas gribas izpausmes rezultātā radīts noteikts tiesību un pienākumu apjoms, kas aizņēmēja sākotnējām tiesībām saņemt aizdevumu vēlāk rada atbilstošu pienākumu to atdot. Tiesiskā attiecība kā pušu pienākumu un tiesību kopums pastāv līdz saistībā noteikto tiesību un pienākumu pilnīgai izpildei, tostarp līdz procentu un, ja pielīgts, līgumsoda samaksai. Kreditori savu pienākumu pēc noslēgtās saistības pilnībā ir izpildījuši ar aizdevuma izsniegšanas brīdi, kas rada aizņēmējam pienākumu precīzi izpildīt vienošanos par aizdevuma dzēšanas maksājumu veikšanu līgumā noteiktajā laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma. Tādējādi atbildētājs nav ievērojis Civillikuma 1828.panta prasības, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Saskaņā ar Civillikuma 1806.pantu, cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav tieši noteikts izņēmums no šā noteikuma. Vēl nenomaksātie prasījuma procenti, ja tie nav tieši pielīgti, arī pāriet uz cesionāru.

Civilprocesa likuma 77.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka, ja viena no pusēm lietā izstājas (fiziskās personas nāve, juridiskā persona beidz pastāvēt, prasījuma cesija, parāda pārvede un citi apstākļi), tiesa pieļauj aizstāt šo pusi tās tiesību pārņēmējam. Tiesību pārņemšana iespējama jebkurā procesa stadijā. Tādējādi tiesa atzīst, ka ir apmierināms UAB "GELVORA" Latvijas filiāles un SIA "GELVORA" lūgums par puses aizstāšanu lietā sakarā ar SIA "Gelvora" pamatkapitāla palielināšanu mantiska ieguldījuma veidā, kas veikta, ieguldot tajā UAB "Gelvora" Latvijas filiāles uzņēmumu kā organizatoriski saimniecisku vienību Komerclikuma 18.panta izpratnē (lietas 81.-86.lapa).

Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā. Atbilstoši šai likuma normai un saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā noteikto, likumisko procentu apmērs ir 6% (seši procenti no simta) gadā. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai ir nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasība 2705.07 *euro* apmērā tiek apmierināta 85.38 % apmērā, t.i. 2309.66 *euro*.

Tiesa uzskata, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenama samaksātā valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai daļai 292.80 *euro*.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi šajā lietā kopā sastāda 9.54 *euro* (lietas 2.lapa). Attiecīgi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāsedz pusēm proporcionāli apmierinātajai daļai, atbildētājam 85.38% apmērā, t.i. 8.15 *euro*, prasītājai 14.62% apmērā, t.i. 1.39 *euro* apmērā.

Tā kā prasītāja, iesniedzot prasības pieteikumu tiesā, ir samaksājusi 4.70 *euro* apmērā (lietas 6.lapa), tad no atbildētāja prasītājas labā piedzenama izdevumu daļa 3.31 *euro* apmērā (4.70 *euro* – 1.39 *euro*), bet valsts ienākumos izdevumu daļa 4.84 *euro* apmērā (9.54 *euro* – 4.70 *euro*).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma

labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz *Euro* ieviešanas kārtības likumā norādīto, nolēmumā norādītās summas latos nolēmumā norādītas arī *euro*, konvertējot tās saskaņā ar Padomes noteikto maiņas kursu (1*euro*=0,702804 lati).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-193., 204.[1] pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

aizstāt prasītāju UAB „GELVORA", kuru pārstāv tās filiāle Latvijā, reģistrācijas Nr.40103208983, ar tās tiesību pārņēmēju SIA "GELVORA", reģistrācijas Nr.40103837691.

SIA "GELVORA" reģistrācijas Nr.40103837691, maza apmēra prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "GELVORA" reģistrācijas Nr.40103837691,

saskaņā ar 2008.gada 22.septembra aizdevuma līgumu Nr.1121755472 pamatparādu 423.02 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus, kas aprēķināti līdz 2014.gada 30.aprīlim 302.41 *euro*, līgumsodu 18.61 *euro*, kopā 744.04 *euro*;

saskaņā ar 2010.gada 16.septembra risinājuma kredīta līgumu pamatparādu 578.11 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus, kas aprēķināti līdz 2014.gada 30.aprīlim 280.79 *euro*, līgumsodu 6.96 *euro*, kopā 865.86 *euro*;

saskaņā ar 2009.gada 14.maija kreditēšanas līgumu Nr.UNIOFS-100181-12959-77 un pie tā noslēgto 2009.gada 11.novembra vienošanos pamatparādu 460.14 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus, kas aprēķināti līdz 2014.gada 30.aprīlim 189.62 *euro*, līgumsodu 50.00 *euro*, kopā 699.76 *euro*;

valsts nodevu proporcionāli prasības apmierinātajai daļai 292.80 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļu 3.31 *euro*;

kopā 2605.77 *euro* (divi tūkstoši seši simti pieci *euro* 77 centi). Piedzenamo summu ieskaitot prasītājas SIA "GELVORA" norēķinu kontā LV46HABA0551039500305.

Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummām (423.02 *euro*), (578.11 *euro)* un (460.14 *euro)*.

Daļā par līgumsoda piedziņu saskaņā ar 2009.gada 14.maija kreditēšanas līgumu Nr.UNIOFS-100181-12959-77 un pie tā noslēgto 2009.gada 11.novembra vienošanos 414.07 *euro* apmērā un aizdevuma lietošanas procentu saskaņā ar 2008.gada 22.septembra aizdevuma līgumu Nr.1121755472 6.88 *euro* apmērā prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos izdevumus par prasības pieteikuma noraksta un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4.84 *euro* (četri *euro* 84 centi), kas jāiemaksā kontā: saņēmējs - Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22. Kvīts par tiesas izdevumu samaksu obligāti jāiesniedz Rēzeknes tiesas kancelejā (Stacijas ielā 44, Ludzā).

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 (divdesmit) dienu laikā no tā pasludināšanas dienas - 2016.gada 15.marta var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā Ludzā.

Tiesnese I.Marnauza